

похыщенія-та на Римскѣ-тѣ церквѣ, и за да ся прѣдвари нѣкакво въставаніе на угнѣтяваны-тѣ селяны противъ владѣтели-тѣ имъ — нѣщо което безъ друго бы ги упропастило. Подъ рѣководство-то на фанатикъ-тѣ Мюнцеръ, който провъзгласилъ себе си за боговдѣхновенъ пророкъ, призванъ отъ Бога да основе царство отъ святыи-тѣ, и който проповѣдвалъ огнь и мечъ за всички които быхъ му ся въспротивили, голѣмо въстаніе на селяны избухнѣло въ нѣколко мѣста въ Германіѣ въ 1524. Въ начало-то Лутеръ призовавъ Князове-тѣ да покажѣтъ умѣренность, и облегчатъ оплакванія-та; а въстаніе-то той строго осѣдилъ, и изобличилъ Мюнцера като одного въ когото былъ ся въплотилъ Лукавый-тѣ. Въстанници-тѣ извършили едни отъ най-ужасны-тѣ жестокости, и въстаніе-то было потѣпкано въ кръви. Мюнцеръ былъ осѣденъ на смъртно наказаніе, и погубенъ като прѣстѣпникъ. Тѣзи происшествія огорчили крайно Лутера; но посрѣдъ тѣхъ той си останѣлъ вѣренъ Богу, и вършилъ всичко което намалявало злины-тѣ, които заблужденія-та и нечестіе-то на челоуѣцы-тѣ докарвали.
